

472**USTAWA**

z dnia 24 lutego 2006 r.

o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji

Art. 1. W ustawie z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr 41, poz. 363, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do udzielania wsparcia finansowego:

1) przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w sektorze włókien syntetycznych, górnictwa węgla, hutnictwa żelaza i stali, budownictwa okrętowego oraz w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu towarów wymienionych w Załączniku nr I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

2) przedsiębiorcom znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej według kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy publicznej²⁾ lub znajdującym się w okresie re-

strukturyzacji przeprowadzanej z wykorzystaniem pomocy publicznej.”;

2) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wsparcie finansowe, o którym mowa w niniejszej ustawie, podlega sumowaniu z pomocą uzyskaną przez przedsiębiorcę w innych formach oraz z innych źródeł przeznaczoną na daną inwestycję lub tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją i nie może przekroczyć maksymalnej intensywności lub wartości pomocy, określonej w art. 5 ust. 3—6, lub wysokości maksymalnego wsparcia finansowego, określonego w art. 5 ust. 7.”;

3) w art. 10 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) informacje o pomocy publicznej otrzymanej przez przedsiębiorcę na realizację danej inwestycji lub tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją,”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1177, z 2003 r. Nr 159, poz. 1537, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2701 oraz z 2005 r. Nr 179, poz. 1484 i Nr 249, poz. 2104.

²⁾ Kryteria te są określone w pkt 9—11 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 1.10.2004).

473**USTAWA**

z dnia 10 marca 2006 r.

o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego

Art. 1. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa:

1) zadania i właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie określonej przepisami Unii Europejskiej organizacji rynków:

a) owoców i warzyw,

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462.

- b) chmielu,
c) suszu paszowego;
- 2) organizację rynku tytoniu, w tym warunki i tryb udzielania płatności uzupełniającej, o której mowa w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz. Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 269, z późn. zm.), w zakresie produkcji surowca tytoniowego.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”;
- 2) po art. 1a dodaje się art. 1b w brzmieniu:
- „Art. 1b. Do postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa albo przepisy wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1 stanowią inaczej.”;
- 3) w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje o:
- 1) wynikach kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1,
 - 2) których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 7
- na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”;
- 4) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, składa się w terminie do 3 miesięcy przed rozpoczęciem kolejnego kwartału rocznego okresu realizacji planu dochodzenia do uznania.”;
- 5) w art. 10 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje dotyczące wstępnie uznanych grup i uznanych organizacji producentów oraz ich zrzeszeń — na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”;
- 6) w art. 13 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
- „7) informacje o zakresie swojej działalności, na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych — marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów.”;
- 7) w art. 15 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) w ust. 1 pkt 4—6, w terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.”;
- 8) w art. 16 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i art. 13 ust. 1 pkt 7, oraz o wynikach kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1.”;
- 9) w art. 19 w ust. 2 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
- „14) terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 10 ust. 1 pkt 3 i art. 13 ust. 1 pkt 7, mając na względzie wykonanie obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.”;
- 10) w art. 20:
- a) w ust. 1 w pkt 4 lit. e otrzymuje brzmienie:
- „e) powierzchni uprawy chmielu — na podstawie zgłoszenia producenta chmielu lub grupy producentów chmielu;”;
- b) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) uznania grupy producentów chmielu;
2) cofnięcia uznania grupie producentów chmielu.”;
- 11) w art. 23:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) uznanych grupach producentów chmielu;”;
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:
- 1) powierzchni uprawy chmielu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 28 marca,
 - 2) wielkości zbiorów chmielu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia
- roku następującego po roku zbioru.”;

12) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Rynek tytoniu

Art. 25. Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

- 1) surowiec tytoniowy — wysuszone liście tytoniu;
- 2) pierwszy przetwórcza — osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wykonującą działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego, wpisaną do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego;
- 3) pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego — przetwarzanie surowca tytoniowego mające na celu uzyskanie produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania;
- 4) producent surowca tytoniowego — producenta rolnego, w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, produkującego surowiec tytoniowy;
- 5) działka rolna — zwarty obszar gruntu rolnego, na którym jest prowadzona uprawa tytoniu, wchodzący w skład gospodarstwa rolnego.

Art. 26. 1. Warunkiem wykonywania działalności w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego jest uzyskanie wpisu do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, zwanego dalej „rejestrem pierwszych przetwórców”.

2. Wpis do rejestru pierwszych przetwórców mogą uzyskać podmioty, które:
 - 1) dysponują obiektami gwarantującymi możliwość pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego;
 - 2) nie są producentami surowca tytoniowego, ani nie wykonują czynności związanych z produkcją lub zbyciem surowca tytoniowego.
3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje, w drodze decyzji, na wniosek, wpisu do rejestru pierwszych przetwórców.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

2) informacje o:

- a) miejscu położenia obiektów, w których ma się odbywać pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego,
- b) zdolnościach produkcyjnych w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego,
- c) urządzeniach i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego.

5. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, dołączając do niego:

- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów, w których ma się odbywać pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy, że nie jest producentem surowca tytoniowego, ani nie wykonuje czynności związanych z produkcją lub zbyciem surowca tytoniowego.

6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o:

- 1) wpisie do rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w ust. 2;
- 2) odmowie wpisu do rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2.

Art. 27. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o skreśleniu pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli:

- 1) obiekty, w których odbywa się pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego, przestały spełniać warunek, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, lub
- 2) pierwszy przetwórcza:
 - a) przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, lub
 - b) zbył surowiec tytoniowy przed pierwszym przetworzeniem, lub zbył surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29, lub
 - c) przekroczył termin płatności, o którym mowa w art. 33d ust. 2 pkt 5.

2. Decyzja o skreśleniu pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku wydania decyzji o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców, podmiot skreślony z tego rejestru:
 - 1) wykonuje prawa i obowiązki wynikające z zawartych umów na uprawę tytoniu, o których mowa w art. 32 pkt 2, oraz przetwarza surowiec tytoniowy odebrany na podstawie tych umów;
 - 2) nie zawiera nowych umów na uprawę tytoniu.
 4. Podmiot skreślony z rejestru pierwszych przetwórców może ponownie ubiegać się o wpis do tego rejestru po upływie co najmniej:
 - 1) roku od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców stała się ostateczna — w przypadku przekroczenia co najmniej o 30 dni terminu płatności, o którym mowa w art. 33d ust. 2 pkt 5;
 - 2) dwóch lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców stała się ostateczna — w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b.
- Art. 28. 1. Rejestr pierwszych przetwórców prowadzi się w formie papierowej i w wersji elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji.
2. Rejestr pierwszych przetwórców jest jawny oraz zawiera dane i informacje, o których mowa w art. 26 ust. 4.
 3. Pierwszy przetwórcza informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, o zmianie danych i informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4, w terminie 14 dni od dnia jej zaistnienia, dołączając do formularza dokumenty potwierdzające tę zmianę.
- Art. 29. 1. Pierwszy przetwórcza może zbywać surowiec tytoniowy wyłącznie po pierwszym przetworzeniu.
2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pierwszy przetwórcza może zbywać surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu bezpośrednio przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych lub innemu pierwszemu przetwórcy.
- Art. 30. 1. Odbioru surowca tytoniowego dokonuje się w zatwierdzonym punkcie odbioru surowca tytoniowego.
2. O zatwierdzenie punktu odbioru surowca tytoniowego mogą ubiegać się podmioty, które dysponują obiektami lub pomieszczeniami oraz urządzeniami zapewniającymi prawidłowe prowadzenie odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego.
3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje, w drodze decyzji, na wniosek, zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego.
 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) informację o miejscu położenia obiektu lub pomieszczenia, w którym ma być prowadzony odbiór i klasyfikacja surowca tytoniowego;
 - 3) informację o urządzeniach przeznaczonych do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego oraz ich rozmieszczeniu w obiekcie lub pomieszczeniu.
 5. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, dołączając do niego dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektu lub pomieszczenia, w którym ma być prowadzony odbiór i klasyfikacja surowca tytoniowego.
 6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o:
 - 1) zatwierdzeniu punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca spełnia warunek, o którym mowa w ust. 2;
 - 2) odmowie zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunku, o którym mowa w ust. 2.
- Art. 31. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję w sprawie cofnięcia zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli punkt odbioru surowca tytoniowego przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 30 ust. 2.
- Art. 32. Płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2, zwana dalej „płatnością”, przysługuje producentowi surowca tytoniowego za ilość surowca tytoniowego:
 - 1) wyprodukowanego na działce rolnej, której całość lub część jest położona w rejonie uprawy tytoniu;
 - 2) dostarczonego pierwszemu przetwórcy, w ramach umowy na uprawę tytoniu, spełniającej warunki określone w art. 33d.
- Art. 33. 1. Prawo do uzyskania płatności nabywa, z mocy ustawy, osoba fizyczna, osoba

prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która:

- 1) w 2003 r. posiadała limit produkcji surowca tytoniowego, w tym również limit przyznany z rezerwy limitu krajowego produkcji surowca tytoniowego, i w ramach tego limitu zawarła umowę kontraktacji z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego lub
 - 2) nie będąc grupą producentów tytoniu, posiadała w 2004 r. lub 2005 r. kwotę produkcji surowca tytoniowego i w ramach tej kwoty zawarła w danym roku umowę na uprawę tytoniu z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, lub
 - 3) będąc członkiem grupy producentów tytoniu, była objęta podziałem kwoty produkcji surowca tytoniowego wynikającym z decyzji o przyznaniu kwoty produkcji surowca tytoniowego tej grupie na 2004 r. lub 2005 r. i zawarła w danym roku umowę kontraktacji z tą grupą.
2. Warunek zawarcia umowy na uprawę tytoniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz warunek zawarcia umowy kontraktacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy producentów surowca tytoniowego, którzy nie posiadali limitu produkcji surowca tytoniowego w 2003 r. i kwoty produkcji surowca tytoniowego w 2004 r.
3. Prawo do uzyskania płatności nie przysługuje osobom i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, o których mowa w ust. 1, które w latach 2003—2005 przenieśli własność gospodarstwa rolnego lub jego części na inne osoby albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, jeżeli w związku z tym przeniesieniem zbywcy przestali być posiadaczami limitu produkcji surowca tytoniowego lub kwoty produkcji surowca tytoniowego, chyba że posiadały kwotę produkcji surowca tytoniowego na 2005 r. i zawarły, w ramach tej kwoty, umowę na uprawę tytoniu z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego lub umowę kontraktacji z grupą producentów tytoniu, a zobowiązania i wierzytelności wynikające z tych

umów nie zostały przeniesione na inny podmiot.

- Art. 33a. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje, na wniosek, decyzję w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności.
2. Wniosek, składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, zawiera w szczególności:
 - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
 - 3) numer REGON — jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną;
 - 4) numer identyfikacyjny wnioskodawcy, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności — jeżeli został nadany.
 3. Wnioskodawca dołącza do wniosku oświadczenie, że spełnia warunki nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności.
 4. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o:
 - 1) stwierdzeniu nabycia prawa do uzyskania płatności, jeżeli wnioskodawca spełnia warunki nabycia tego prawa z mocy ustawy i wpisuje wnioskodawcę do rejestru określonego w art. 33c;
 - 2) odmowie stwierdzenia nabycia prawa do uzyskania płatności, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków nabycia tego prawa z mocy ustawy.
- Art. 33b. 1. Prawo do uzyskania płatności jest niepodzielne, może być zbywane i podlega dziedziczeniu.
2. W przypadku nabycia prawa do uzyskania płatności przez podmiot, któremu już przysługuje prawo do uzyskania płatności, uważa się, że podmiot ten dysponuje jednym prawem do uzyskania płatności.
 3. W przypadku gdy prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom, nabycie takiego prawa przez jeden z tych podmiotów skutkuje wygaśnięciem jego uprawnień w zakresie łącznego prawa do uzyskania płatności.
 4. W przypadku gdy podmiotowi przysługuje prawo do uzyskania płatności, na-

bycie takiego prawa łącznie z innymi podmiotami w zakresie dotyczącym tego podmiotu uznaje się za bezskuteczne.

5. Przeniesienia prawa do uzyskania płatności w drodze czynności prawnej dokonuje się pod rygorem nieważności, w formie pisemnej.

6. Jeżeli prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom, to:

1) rozporządzenie tym prawem, w zakresie określonym w ust. 1, wymaga zgody wszystkich podmiotów, którym to prawo przysługuje, wyrażonej, pod rygorem nieważności, w formie pisemnej;

2) w przypadku śmierci osoby fizycznej albo rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, jej uprawnienia wynikające z łącznego prawa do uzyskania płatności wygasają;

3) płatność przyznaje się podmiotowi wskazanemu, w formie pisemnej z notarialnie poświadczonymi podpisami, przez pozostałe podmioty, którym przysługuje prawo do uzyskania płatności.

7. W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 6 pkt 1, każdy z podmiotów, którym łącznie przysługuje prawo do uzyskania płatności, może żądać rozstrzygnięcia przez sąd. Sąd orzeka, uwzględniając interesy wszystkich podmiotów.

8. Nabywca prawa do uzyskania płatności składa do dyrektora oddziału terenowego Agencji wniosek o wpis do rejestru określonego w art. 33c, zawierający informacje, o których mowa w art. 33a ust. 2, wraz z kopią dokumentu potwierdzającego nabycie tego prawa, w terminie 10 dni od dnia jego nabycia.

Art. 33c. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji prowadzi rejestr podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności, zwany dalej „rejestrem producentów”.

2. Rejestr producentów prowadzi się w formie papierowej i w wersji elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji. Rejestr producentów jest jawny i zawiera dane, o których mowa w art. 33a ust. 2, oraz informację o zdarzeniu prawnym, na podstawie którego podmiot posiadający prawo do uzyskania płatności nabył to prawo.

3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, w przypadku, o którym mowa w art. 33b ust. 8, wydaje decyzje o:

1) skreśleniu z rejestru producentów zbywcy prawa do uzyskania płatności oraz

2) wpisie do rejestru producentów nabywcy prawa do uzyskania płatności.

4. Podmiot wpisany do rejestru producentów informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, o zmianie danych, o których mowa w art. 33a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia jej zaistnienia.

5. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o odmowie wpisu do rejestru producentów nabywcy prawa do uzyskania płatności, jeżeli zbywca tego prawa nie jest wpisany do tego rejestru.

Art. 33d. 1. W umowie na uprawę tytoniu, o której mowa w art. 32 pkt 2, producent surowca tytoniowego niebędący członkiem grupy producentów tytoniu wpisanymi do rejestru producentów lub grupa producentów tytoniu, w ramach umów kontraktacji zawartych z członkami grupy wpisanymi do rejestru producentów, zobowiązują się do wytworzenia i dostarczenia pierwszemu przetwórcy oznaczonej ilości surowca tytoniowego, a pierwszy przetwórcza zobowiązuje się ten surowiec odebrać w umówionym terminie i zapłacić za niego umówioną cenę.

2. Umowa na uprawę tytoniu określa ponadto, w szczególności:

1) grupę odmian tytoniu;

2) rejon i wielkość powierzchni uprawy tytoniu oraz dane umożliwiające identyfikację działek rolnych, na których uprawia się tytoń, określone w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;

3) numer identyfikacyjny producenta surowca tytoniowego nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;

4) minimalne wymagania jakościowe surowca tytoniowego, uzgodnione między stronami umowy;

5) nie dłuższy niż miesiąc, licząc od dnia dostarczenia, termin płatności

za dostarczony surowiec tytoniowy;

6) listę producentów surowca tytoniowego wraz z informacjami, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz o ilości surowca tytoniowego przewidzianej do dostarczenia, jeżeli umowa została zawarta z grupą producentów tytoniu.

3. Umowa na uprawę tytoniu nie podlega zmianom w zakresie całkowitej ilości surowca tytoniowego przewidzianej do dostarczenia.

4. Umowa kontraktacji zawiera w szczególności postanowienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1—5.

5. Umowę kontraktacji oraz umowę na uprawę tytoniu zawiera się do dnia 15 marca roku zbioru oddzielnie dla każdej z grup odmian tytoniu. Kopię umowy na uprawę tytoniu producent surowca tytoniowego lub grupa producentów tytoniu przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji w terminie do dnia 15 maja roku zbioru.

6. Producent surowca tytoniowego lub grupa producentów tytoniu przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacje o zmianach umów na uprawę tytoniu oraz kopię dokumentów potwierdzających te zmiany w terminie do dnia 15 września roku zbioru.

Art. 33e. 1. Płatność przyznaje dyrektor oddziału terenowego Agencji w drodze decyzji, na wniosek złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta surowca tytoniowego;

2) oświadczenie producenta surowca tytoniowego o ilości surowca tytoniowego dostarczonego pierwszemu przetwórcy w ramach umowy na uprawę tytoniu;

3) numer umowy na uprawę tytoniu;

4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;

5) numer REGON — jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną;

6) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji

producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

3. Do wniosku dołącza się:

1) dokumenty potwierdzające informacje o ilości surowca tytoniowego dostarczonego pierwszemu przetwórcy w ramach umowy na uprawę tytoniu;

2) dokument, o którym mowa w art. 33b ust. 6 pkt 3 — jeżeli prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom.

4. Płatność przyznaje się w wysokości iloczynu maksymalnej stawki płatności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 33f ust. 7, współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 33f ust. 5 oraz ilości surowca tytoniowego dostarczonego, zgodnie z art. 32 pkt 2.

Art. 33f. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji przyznaje z urzędu producentowi surowca tytoniowego płatność wyrównawczą, jeżeli:

1) ilość surowca tytoniowego objęta umowami na uprawę tytoniu jest większa od krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej określonej w załączniku nr 12 do Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864), zwanego dalej „Traktatem”;

- 2) całkowita ilość surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2 jest mniejsza od ilości surowca tytoniowego objętej umowami na uprawę tytoniu.
2. Stawka płatności wyrównawczej stanowi iloraz:
 - 1) różnicy między:
 - a) iloczynem maksymalnej stawki płatności określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 oraz krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej określonej w załączniku nr 12 do Traktatu a
 - b) sumą płatności przyznanej zgodnie z art. 33e ust. 4 i
 - 2) całkowitej ilości surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2.
 3. Stawka płatności, o której mowa w ust. 2, nie może przekraczać różnicy między maksymalną stawką płatności określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 a iloczynem tej maksymalnej stawki oraz współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.
 4. Płatność wyrównawczą przyznaje się w wysokości iloczynu stawki określonej zgodnie z ust. 2 oraz ilości surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2.
 5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa, w drodze rozporządzenia, corocznie, w terminie do dnia 31 sierpnia, współczynnik zabezpieczający przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości, mając na względzie ilość surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu w danym roku oraz zobowiązania wynikające z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.
 6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz sposób wypłaty płatności, a także płatności wyrównawczej producentom surowca tytoniowego, mając na względzie konieczność określenia terminów składania wniosków, terminów wypłaty płatności, a także zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności;
 - 2) rejonu uprawy tytoniu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju i tradycyjnie wyodrębnionych rejonów uprawy tytoniu oraz grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w poszczególnych rejonach i odmiany tytoniu należące do poszczególnych grup odmian tytoniu, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Izb Rolniczych, związków producentów surowca tytoniowego o zasięgu krajowym oraz Krajowego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego.
 7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, corocznie, w terminie do dnia 15 sierpnia, maksymalną stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego w danym roku zbioru, mając na względzie założenia do ustawy budżetowej na dany rok, zobowiązania wynikające z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz przepisy Unii Europejskiej obowiązujące w tym zakresie.
- Art. 33g. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole:
- 1) pierwszych przetwórców,
 - 2) punktów odbioru surowca tytoniowego,
 - 3) producentów surowca tytoniowego — zgodnie z rocznym planem kontroli.
2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w:
- 1) ust. 1 pkt 1 i 2 — Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
 - 2) ust. 1 pkt 3 — Agencji Restrukturyzacji.
3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza się w zakresie:
- 1) dostaw surowca tytoniowego, jego pierwszego przetwarzania i przygotowania do obrotu;
 - 2) spełniania warunków określonych w art. 26 ust. 2, niezbędnych do uzyskania wpisu do rejestru pierwszych przetwórców;
 - 3) przestrzegania przez pierwszych przetwórców terminów zapłaty producentom surowca tytoniowego ceny zakupu za dostarczony surowiec tytoniowy;
 - 4) przestrzegania przez pierwszych przetwórców warunków określonych w art. 29.
4. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się w zakresie prawidłowości odbioru surowca tyto-

niowego oraz spełniania przez punkt odbioru surowca tytoniowego warunku określonego w art. 30 ust. 2, niezbędnego do uzyskania zatwierdzenia.

5. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przeprowadza się w zakresie prawdziwości danych zawartych w umowie na uprawę tytoniu.
6. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2:
 - 1) pkt 1 — przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
 - 2) pkt 2 — przepisy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
7. W przypadku przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 3, osoba upoważniona do wykonywania czynności kontrolnych ma prawo wstępu na teren gospodarstwa rolnego, w którym jest produkowany tytoń.

Art. 33h. 1. Pierwszy przetwórcza przekazuje:

- 1) Prezesowi Agencji informacje o:
 - a) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu — do dnia 30 czerwca roku zbioru,
 - b) ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu — do dnia 31 marca roku zbioru,
 - c) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru, z podziałem na grupy odmian tytoniu — do dnia 30 maja roku następującego po roku zbioru,
 - d) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu — do dnia 30 maja roku następującego po roku zbioru,
 - e) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu — do dnia 30 czerwca roku następującego po roku zbioru;

- 2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacje o planowanych, w każdym miesiącu od dnia 1 września roku zbioru do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku zbioru, terminach odbioru surowca tytoniowego — nie później niż 14 dni przed początkiem miesiąca, którego te informacje dotyczą.

2. Prezes Agencji przekazuje:

- 1) Komisji Europejskiej, na jej wniosek, informacje o:
 - a) nazwach i adresach pierwszych przetwórców,
 - b) liczbie umów na uprawę tytoniu oraz wielkości powierzchni uprawy prowadzonej na podstawie tych umów, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
 - c) ogólnej liczbie producentów surowca tytoniowego oraz liczbie producentów surowca tytoniowego należących do uznanych grup producentów tytoniu, z podziałem na producentów surowca tytoniowego uprawiających poszczególne grupy odmian tytoniu,
 - d) liczbie pierwszych przetwórców, którzy zawarli umowy na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
 - e) których mowa w ust. 1 pkt 1;
 - 2) właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym tytoń został wyprodukowany, kopie umów na uprawę tytoniu oraz inne dokumenty niezbędne do wypłaty płatności.
3. Prezes Agencji przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
4. Prezes Agencji przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:
- 1) powierzchni uprawy tytoniu prowadzonej na podstawie umów na uprawę tytoniu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 28 marca,
 - 2) wielkości dostaw surowca tytoniowego dokonanych na podstawie umów na uprawę tytoniu, z danego roku zbioru, wyprodukowanego w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia
- roku następującego po roku zbioru.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej, na jej wniosek:

- 1) informacje o rejonach uprawy tytoniu oraz grupach odmian tytoniu przeznaczonych do uprawy w poszczególnych rejonach;
- 2) inne informacje o rynku tytoniu.”;

13) w art. 40:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kto wbrew obowiązкови nie przekazuje:

1) Prezesowi Agencji informacji o:

- a) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę tytoniu,
- b) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru,
- c) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
- d) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu,

2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacji o:

- a) zmianie danych, o których mowa w art. 26 ust. 4,
- b) planowanych terminach odbioru surowca tytoniowego, o których mowa w art. 33h ust. 1 pkt 2

— podlega karze grzywny.”,

b) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Kto:

- 1) udaremnia lub utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów,
- 2) nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1,
- 3) wykonuje działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego bez uzyskania wpisu do rejestru pierwszych przetwórców,
- 4) będąc pierwszym przetwórcą, zbywa surowiec tytoniowy lub surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu

niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29,

5) prowadzi odbiór surowca tytoniowego poza zatwierdzonym punktem odbioru surowca tytoniowego

— podlega karze grzywny.”.

Art. 2. 1. W 2006 r. wnioski o wydanie decyzji w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności składa się w terminie do dnia 15 maja.

2. W przypadku złożenia wniosku o wydanie decyzji w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności, po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie przysługuje za surowiec tytoniowy wyprodukowany w 2006 r.

Art. 3. 1. W 2006 r. płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługuje:

1) za ilość surowca tytoniowego:

- a) wyprodukowanego na działce rolnej, której całość lub część jest położona w rejonie uprawy tytoniu,
- b) dostarczonego pierwszemu przetwórcy, w ramach umowy na uprawę tytoniu zawartej z pierwszym przetwórcą przez:
 - producenta surowca tytoniowego niebędącego członkiem grupy producentów tytoniu lub
 - grupę producentów tytoniu, w ramach umów kontraktacji zawartych z członkami grupy;

2) podmiotowi, który jest wpisany do rejestru podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności.

2. W 2006 r. umowę na uprawę tytoniu oraz umowę kontraktacji zawiera się do dnia 30 kwietnia.

3. W 2006 r. pierwszy przetwórcza przekazuje Prezesowi Agencji Rynku Rolnego informacje o ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu, do dnia 15 maja.

4. Producenci surowca tytoniowego, którzy zawarli umowy na uprawę tytoniu oraz umowy kontraktacji na 2006 r. przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą ubiegać się o przyznanie płatności uzupełniającej na zasadach określonych w ust. 1, jeżeli te umowy spełniają wymagania określone w art. 33d ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego na podstawie przepisów dotychczasowych, uznaje się za pierwszych przetwórców surowca tytoniowego wpisanych do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Postępowania w sprawach dotyczących organizacji rynku tytoniu, w tym dotyczących przyznawania i wypłaty płatności dla producentów surowca tytoniowego, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, toczą się na zasa-

dach i w trybie określonym w przepisach dotychczasowych.

Art. 6. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33f ust. 6 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

474

USTAWA

z dnia 23 marca 2006 r.

o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o równowartości danej kwoty wyrażonej w euro, należy przez to rozumieć jej równowartość wyrażoną w walucie polskiej, ustaloną przy zastosowaniu średniego kursu euro, lub jej równowartość wyrażoną w innej walucie, ustaloną przy zastosowaniu średniego kursu euro oraz średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dokonanie czynności.”;

2) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prawo do wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, art. 19¹, art. 20 ust. 2—4, art. 20¹, art. 30 ust. 2 oraz art. 70 ust. 3, nie podlega zrzeczeniu się, zbyciu ani egzekucji. Nie dotyczy to wymagalnych wierzytelności.”;

3) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Twórcy i jego spadkobiercom, w przypadku dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy utworu plastycznego lub fotograficznego, przysługuje prawo do wynagrodzenia stanowiącego sumę poniższych stawek:

1) 5 % części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale do równowartości 50 000 euro, oraz

2) 3 % części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 50 000,01 euro do równowartości 200 000 euro, oraz

3) 1 % części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 200 000,01 euro do równowartości 350 000 euro, oraz

4) 0,5 % części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 350 000,01 euro do równowartości 500 000 euro, oraz

5) 0,25 % części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale przekraczającym równowartość 500 000 euro

— jednak nie wyższego niż równowartość 12 500 euro.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku ceny sprzedaży niższej niż równowartość 100 euro.

¹⁾ Ustawa wdraża postanowienia dyrektywy 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki (Dz. Urz. WE L 272 z 13.10.2001, str. 32; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 240).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662, z 2003 r. Nr 166, poz. 1610, z 2004 r. Nr 91, poz. 869, Nr 96, poz. 959 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 21, poz. 164.